

особливостей держави тощо. У цьому випадку основною метою є сприяння всілякими способами надходженню нових договорів і відновленню або переоформленню вже дійсних.

Список використаних джерел:

1. Залетов А. Н. Страхование в Украине. К.: Международная агенция «BeeZone», 2010. 452 с.
2. Finbalance – Інтернет-портал про фінанси та економіку. URL: <http://finbalance.com.ua/news/strakhuvannya-zhittya-riven-viplat-vpav-do-136>

СТРОКАНЬ О.П.,

*магістрант кафедри менеджменту,
Київський національний університет технологій та дизайну*

НЕВМЕРЖИЦЬКА С.М., к.т.н., доцент,

*доцент кафедри менеджменту,
Київський національний університет технологій та дизайну*

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Перехід на інноваційну модель розвитку – таке завдання стоїть як перед економікою України в цілому, так і перед кожним підприємством окремо. Щоб швидко просунутися у вирішенні цього завдання, необхідно діяти як в напрямку «зверху вниз» так і «знизу вгору». Зокрема, необхідно на державному рівні забезпечити структурну перебудову економіки в напрямку підвищення частки виробництва з високим рівнем доданої вартості, а також сформувати конкурентоспроможні інноваційно орієнтовані промислові комплекси, чия продукція буде конкурентоспроможною як на внутрішніх, так і на зовнішніх ринках тощо. Це надасть нам можливість реально просунути на шляху диверсифікації економіки, створити надійні передумови для переходу до стійкого економічного зростання. У свою чергу на рівні підприємства особливої актуальності набуває завдання активізації інноваційної діяльності [1, 2]. Адже щоб відповідати вимогам сучасного ринку і досягати успіху, підприємства повинні знаходитися в стані послідовного і неухильного розвитку, розробляти й впроваджувати нововведення у всіх областях своєї діяльності з метою адаптації до мінливих умов зовнішнього середовища. Успішне вирішення цього завдання неможливе без формування на підприємствах ефективної інноваційної політики.

Таблиця 1

Впровадження інновацій на промислових підприємствах

Показник	Значення показника по роках, од.			Зміна показника			
	2015	2017	2018	2017 до 2015 р.		2018 до 2017 р.	
				абсол., од.	відн., %	абсол., од.	відн., %
Кількість впроваджених у виробництво нових технологічних процесів	1217	1831	2002	+614	150,45	+171	109,34
у тому числі нових або суттєво поліпшених маловідходних, ресурсозберігаючих	458	611	926	+153	133,41	+315	151,55
Кількість впроваджених видів інноваційної продукції (товарів, послуг)	3136	2387	3843	-749	76,12	+1456	161,00
у тому числі нових видів машин, устаткування, приладів, апаратів	966	751	920	-215	77,74	+169	122,50

Джерело: розраховано авторами за даними [4].

Рис. 1. Впровадження інновацій на промислових підприємствах України у 2015-2018 рр.

Джерело: побудовано авторами за даними [4].

Незалежно від того, що в останні роки спостерігається позитивна динаміка впровадження інновацій на промислових підприємствах країни (табл. 1; рис. 1), кількість інноваційно активних промислових підприємств, на жаль, залишається низькою (рис. 2).

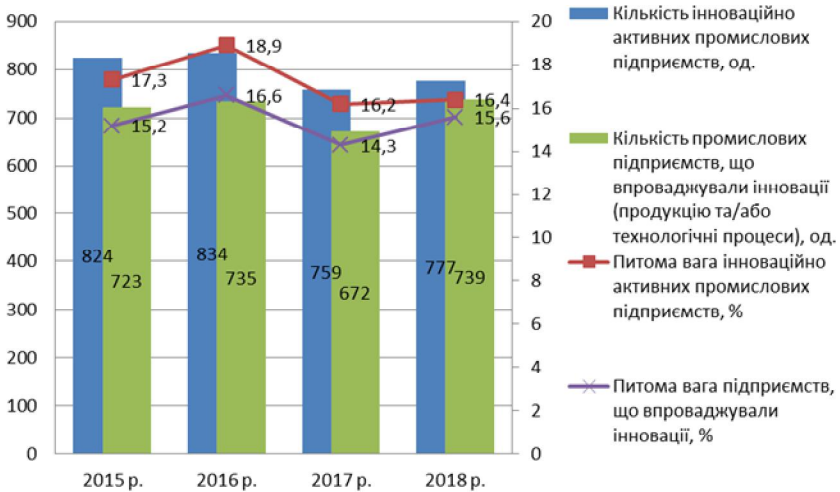

Рис. 2. Інноваційна активність промислових підприємств України у 2015-2018 рр.

Джерело: побудовано авторами за даними [4].

За цих умов продумана інноваційна політика є потужним інструментом, за допомогою якого підприємство може розвинути, досягати та примножувати свої конкурентні переваги на ринку, з високою ефективністю використовувати у виробництві наявний інтелектуальний і науково-технічний потенціал, заповнити ринок різноманітною конкурентоспроможною продукцією тощо [5].

Можна виділити наступні основні етапи формування інноваційної політики на підприємстві:

1. Визначення цілей і завдань інноваційної політики.

З огляду на цілі та завдання підприємства, встановлюються орієнтири й цілі його інноваційного розвитку на заданий період часу, визначається необхідний або бажаний стан інноваційної системи в планованому періоді.

2. Аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища функціонування підприємства.

Проводиться аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища з метою оцінки ситуації, що склалася, визначення основних проблем в інноваційній сфері та можливостей їх вирішення. Збирається інформація: щодо цільових ринків і довгострокових тенденцій їх розвитку, технологічних змін на ринку; щодо

інновацій, які надходять з конструкторських і технологічних підрозділів, служб маркетингу, збугових підрозділів, торгових посередників, кінцевих споживачів (побажання, вимоги, реклаमाції); потенційні можливості організації щодо розробки та освоєння продукції, визначення ступеня і розмірів ризику.

3. Аналіз отриманої інформації та визначення основних напрямів інноваційної діяльності.

Аналіз наявної інформації, визначення основних напрямів інноваційної політики та розробка загальної концепції інноваційної політики підприємства.

4. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства.

Від величини інноваційного потенціалу підприємства залежить результат вибору найбільш оптимального варіанту напрямку політики інноваційного розвитку.

5. Формування «інноваційного портфеля».

Необхідність формування портфеля обумовлена тим, що підприємство може реалізовувати декілька взаємопов'язаних інноваційних проєктів, освоювати й впроваджувати нововведення, які доповнюють одне одного.

6. Формулювання інноваційної політики.

При цьому на будь-якому етапі розробки інноваційної політики може здійснюватися зворотний зв'язок з попередніми стадіями з метою уточнення і коригування результатів раніше виконаних процедур.

Впровадження на підприємстві грамотної інноваційної політики дозволить більш ефективно розподіляти ресурси між різними напрямками діяльності, забезпечить підвищення конкурентоспроможності підприємства в довгостроковій перспективі та буде вигідним, у підсумку, для всіх: і для працівників, і для адміністрації, і для акціонерів (власників), і для суспільства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Касич А. О. Вплив бюджетно-податкової політики на інноваційно-інвестиційну активність підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2006. № 11. С. 144-151.
2. Климяк А. В., Невмержицька С. М. Управління стратегією розвитку підприємства. *Технології та дизайн*. 2013. № 2 (7). URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/1557/1/td_2013_N2_18.pdf
3. Лепетюха Н. В., Липська А. С. Сучасний стан інноваційної діяльності промислових підприємств України. *Економіка і суспільство*. 2018. Випуск № 18. С. 150-157.
4. Наукова та інноваційна діяльність України, 2018. Статистичний збірник. *Державна служба статистики України*. 2019. 108 с. URL: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/2019/zb/09/zb_nauka_2018.pdf
5. Черненко О. В., Нечитайло С. Д. Формування ефективної інноваційної політики підприємства. *Ефективна економіка*. 2018. № 7. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/7_2018/55.pdf